LACUNA COIL

By Igor Horvat

Ovaj talijanski gothic metal band nastao je u Milanu 1996. godine. Već na samom početku izgledalo je da im je uspjeh jednostavno suđen. Naime, ugovor s poznatom izdavačkom kućom Century Media uslijedio je veoma brzo, dok od 1998. godine rade s poznatim producentom Waldemarom Sorychtom (Tiamat, Samael, Grip Inc.). Predvođena Cristinom Scabbiom, vjerojatno najljepšom ženom u svijetu metal glazbe, Lacuna Coil je do sada uspjela objaviti tri albuma i dva EP-a. Prvi radovi nisu nešto posebno impresionirali skeptične metal fanove - bio je to samo band predivne i šarmantne pjevačice. Međutim, "Unleashed Memories", album iz 2001. Godine, pokazao je da Lacuna Coil ipak ima i glazbenog potencijala, dok je pravu vrijednost i glazbeno sazrijevanje ovih Talijana potvrdio novi uradak naziva "Comalies". Nedugo nakon izlaska albuma Lacuna Coil je započela svoju novu europsku turneju zajedno s finiskim Sentencedom, kolegama s Century Medie, u sklopu koje su 15.11. posjetili i New Age Club (Treviso, Italija). Neposredno prije otvaranja kluba uspjeli smo izmijeniti nekoliko riječi s Cristinom koja nas je upoznala s aktualnostima vezanim za sam band.

Za početak našeg razgovora molio bih te da mi ukratko opišeš vaš novi album "Comalies". Kakve su doista tvoje impresije?

Mogu ti reći da je "Comalies" prilično raznolik album, veoma dinamičan i žestok ako ga usporedimo s prethodnima. Međutim, možeš osjetiti i mnogo pozitivnih vibracija u njemu. Naučili smo ih izraziti na jedan jednostavniji način, no time ne mislim da smo koristili nešto manje ideja ili manje strasti u glazbi. Smatram da smo obavili odličan posao u aranžiranju pjesama, te da sound gitara i bubnja doista ima veliku pokretačku snagu. Mislim da je "Comalies" definitivno najbolji album koji smo snimili do sada. Mislim, ljudi ga doista vole, do sada smo prodali neočekivano velik broj kopija, mnogo više nego onih prijašnjih, stoga je vjerojatno i taj podatak dovoljno dobar pokazatelj kvalitete našeg novog albuma.

Primijetio sam da jako dobro prolazi kod publike, ušao je na mnoge oficijalne chartove u pojedinim zemljama, primjerice u Njemačkoj je bio među prvih 50...

Da, u Njemačkoj, Grčkoj, Francuskoj, Velikoj Britaniji...

Čini mi se da je to prvi put kako se neki Lacuna Coil album toliko visoko plasirao, stoga me zanima kakav je tvoj komentar na taj uspjeh, odnosno koliko ste iznenađeni?

Pa, iznenađena sam jer nikada nisam imala neka ogromna očekivanja. Albume ne pišemo iz razloga da se pojave na određenim chartovima i da ih ljudi kupuju u što većem broju primjeraka. Pišemo ih jer to volimo, jednostavno moramo pisati da bismo izrazili svoje emocije. To je najbolji način da iskažeš sve što nosiš u sebi. Postojimo upravo zbog toga. Ako svoje osjećaje možemo podijeliti s drugim ljudima, to je naravno još mnogo bolje. Veoma volimo tu live dimenziju, svirati svuda po svijetu.

Na novom se CD-u nalazi i jedno video izdanje. Možeš li mi nešto više reći o njemu?

Pa da, snimili smo video, no to nije ono klasično video izdanje, više kao neki home made jer smo sve snimali sa svojim osobnim kamerama. Možeš vidjeti različite dijelove snimanja albuma, naš način zabave. Mi smo veoma veseli ljudi i volimo se opustiti i zabavljati, čak i tijekom snimanja. Materijal smo odnijeli jednom prijatelju koji inače radi na filmovima. I tako je nastao taj video koji možeš naći na CD-u kao bonus track. Zanimljiv je jer nas prikazuje onakvima kakvi mi to doista jesmo. Istina, nismo uopće uložili novac u njega, no prilično je cool. Ljudi ga vole jer je jednostavan, prirodan i spontan. Međutim, postoji i druga verzija koju smo snimili za TV. Ona je kraća, traje oko 3,5 minute.

Nakon svih navedenih uspjeha zanima me kakva je tvoja vizija što se tiče razvoja banda, odnosno, što se može očekivati od Lacune Coil u budućnosti?

Ne očekujem baš ništa, sve će ići svojim tokom. Već imamo neke ideje za nove stvari, no njih je premalo da bi se moglo zaključiti kakva će biti naša budućnost. Još je prerano, budući da još uvijek promoviramo "Comalies". Kada završi ova turneja, ponovo odlazimo u Ameriku (u međuvremenu je to otkazano zbog problema s vizama – op.a.), nakon koje se spremamo za ljetne festivale. Prije toga će se vjerojatno realizirati i nova europska turneja, jer je interes već i za ovu ogroman. Dakle, naša budućnost svodi se trenutno samo na koncertne aktivnosti i promociju. Za sve ostalo je prerano.

Žanrovska podjela uvijek je bila neminovna. Lacuna Coil svrstana je u gothic metal pravac, mada je moj osobni utisak da ste vi ipak prilično drugačiji, budući da mi vaša glazba ne zvuči toliko depresivno, mračno ili melankolično kao što je slučaj s ostalim bandovima tog stila.

Slažem se. Ne želim govoriti ništa protiv gothic metala jer ga jako volim. U redu, ne baš svaki band koji svira tu vrstu glazbe, međutim kao pravac mi se veoma sviđa. Smatram da se Lacuna Coil može okarakterizirati kao kombinacija gothic glazbe, rocka i metala. Mi smo neka moderna verzija svega toga. Stoga, kada kombiniraš sve to u jednu cjelinu, možeš naći i melankolične i tužne dijelove, ali isto tako i mnogo toga što se nikako ne može povezati s gothicom. Primjerice, tu su rock elementi koje nikada nećeš naći u pravom gothic stilu. Kada već pričam o gothic stilu, tu podrazumijevam bandove kao što je Lacrimosa. Oni su za mene pravi gothic.

A Paradise Lost?

Paradise Lost su na početku bili gothic band, sada to više nisu. U redu, još ih uvijek jako volim, iako ih ne odlikuje pretjerano distorzirana gitara kao nekoć. Šteta, jer da i danas koriste taj efekt, vjerojatno bi bili najbolji band današnjice. Riskirali su i izgubili.

Što te osobno najviše privlači u glazbi drugih bandova?

Volim sve vrste glazbe, smatram da se to prilično primijeti u Lacuna Coil glazbi, što je naravno pozitivno. Nastojim biti otvorena za sve pravce, slušam sve od klasične glazbe do ekstremnih metal bandova. Jedan od mojih najdražih bandova je Meshuggah, ali s druge strane tu je i Garbage. Kada sam kod kuće, uvijek gledam MTV i slične glazbene programe, muzika me uvijek mora okruživati. Veoma mi je drago što mi je ukus toliko raznolik, smatram da je to jedini način da napredujem kao glazbenik slušajući nove zvukove i prikupljajući nove inspiracije.

Kakvo je tvoje viđenje današnje scene? Slažeš li se da se već duže vremena nije dogodilo nešto potpuno novo i revolucionarno?

Potpuno se slažem, ništa nije novo što se događa na sceni, čak i kada ti se čini da si upravo čuo potpuno novi band s potpuno novim zvukom. To je samo varljiv dojam. Sve se vrti u krug. Ono što postaje previše staro i što zaboraviš, vrati se ponovo u novom obliku, ponajviše zbog toga što padne u zaborav. Nije tako samo u svijetu glazbe, događa se u svim oblicima umjetnosti.

Prije nego što se pozdravimo, zamolio bih te za kratke impresije o ovoj turneji sa Sentencedom.

Turneja je sjajna, polako se bliži kraju. Današnji koncert nam je zadnji u Italiji, ostale su nam još Švicarska, Austrija i Njemačka. Sve ovo nam je jako koristilo, približilo nas je fanovima, posebno u Nizozemskoj i Velikoj Britaniji, gdje je na jedan koncert došlo 1600 fanova! Gotovo su svi koncerti rasprodani, svi ljudi koji putuju zajedno postali su dobri prijatelji. Vlada jedna opuštena atmosfera. Klubovi su uvijek puni, tour bus je odličan i možemo čak i na miru spavati.

Evo, sada ću te pustiti da se na miru pripremiš za koncert. Vjerojatno imaš kraću poruku za vaše hrvatske fanove, stoga - izvoli!

Čekamo vas u najbližem gradu! Obožavamo svirati za prave fanove, a sigurna sam da su oni hrvatski totalno crazy! To je iznimno bitno za glazbenika kada na pravi način može osjetiti dobre vibracije iz publike. Pozdrav svima, nadam se da se vidimo možda čak i kod vas!

DISKOGRAFIJA

1997 - Lacuna Coil
1999 - In A Beverie
2000 - Halflife
2001 - Unleashed Memories
2002 - Comalies